

17. gr.

Reglur þessar, sem eru settar skv. 8. gr. laga nr. 107 frá 1970, öðlast gildi þegar menntamálaráðuneytið hefur staðfest þær.

Reykjavík, 20. nóvember 1985.

Sverrir Hermannsson.

Reynir G. Karlsson.

REGLUGERÐ

um einkennisbúninga og búnað bifreiðaeftirlitsmanna.

I. Gerð einkennisfatnaðar.

A. Einkennisfatnaður bifreiðaeftirlitsmanna skal vera:

1. Húfa skal vera úr brúnu klæðisefni með 5 sm. breiðri uppstandandi gjörð, 5 sm. breiðri reisu, kringlóttum, flötum kolla, gljáleðurskyggni og hökuól, er fest sé á gjörðina með tveimur litlum einkennishnöppum. Á gjörðinni skal vera brúnn borði úr upphleyptu efni. Framan á borðanum og upp á reisinna skal vera gyllt skjaldarmerki úr málm, 4 sm. á hæð.
2. Jakki skal vera úr brúnu klæðisefni, með venjulegum kraga, einhnepptur, með fjórum einkennishnöppum af stærri gerð, axlarborðum úr málm, klæddum sama efni og í jakkanum, bryddir ofan á jöðrum með 1 sm. gylltum leggingum, festir við axlarbrún með stórum einkennishnappi, en litlum einkennishnappi nær kraga. Á hvorri ermi skulu vera 3 einkennishnappar af minni gerð langs með ermasaum fremst. Á jakkanum skulu vera tveir brjóstvasar með hnepptu loki og lokin hneppt með litlum einkennishnöppum. Jakkalöf skulu fest við með þversaum að framan og á hliðum, en bakstykki heil niður með tveimur fellingum og klauf. Yfir mitti skal vera leðurbelti spennt með koparsylgju og fest upp á hliðum með koparkrókum. Tveir innri brjóstvasar skulu einnig vera á jakkanum.
3. Vesti skal vera úr sama klæðisefni og jakkinn með fjórum vösum, hneppt með einfaldri röð hinna minni einkennishnappa, 5—7 að tölu.
4. Buxur skulu einnig vera úr sama klæðisefni, síðar án uppbrota, með fjórum vösum.
5. Frakki skal vera úr brúnu eða khakilituðu frakkaklæði, einhnepptur, stuttur, með gærufóðri, 2 vösum og loðkraga. Rennilás innra og einföld röð með 4—5 stórum einkennishnöppum ytra, skal vera framan á frakkanum. Endurskinsbryddingar skulu vera neðst á frakkanum og ermum.
6. Leðurjakki skal vera brúnn mittisjakki með gylltum axlarspjöldum úr mjúku plastefni, bryddum ofan á jöðrum með 1 sm. gylltum leggingum, einn lítill og einn stór einkennishnappur á hvoru spjaldi, og hvítu belti með axlaról. Jakkinn er með rennilás að framan. Tveir brjóstvasar, utanálleggjandi, með smelttum lokum og tveir vasar innan á jakkanum. Ermar skulu vera þröngar að framan og með rennilás.
7. Hanskar skulu vera brúnir úr leðri eða öðru sambærilegu efni, fóðraðir, með hvítum uppslögum.

B. Annar einkennisfatnaður bifreiðaeftirlitsmanna og búnaður:

1. Bifreiðaeftirlitsmenn skulu vera í drapplituðum skyrtum með tveimur brjóstvösum með dökkbrúnum lokum og axlaspælum og skal hvorttveggja hneppast með litlum einkennishnöppum.
2. Bifreiðaeftirlitsmenn skulu klæðast brúnum sokkum, ef þeir eru í lágum skóm.
3. Skór skulu vera brúnir og flatbotna.
4. Hálsbindi skulu vera úr brúnu efni.
5. Treflar skulu vera brúnir.
6. Belti skal vera hvítt með axlaról og hanka vinstra megin fyrir ljósakylfu. Á beltí skal vera endurskinsmerki.
7. Vinnusloppar skulu vera úr grænu khakiefni og með ísaumaðri mynd af skjaldarmerki Íslands á brjóstvasa og nafni bifreiðaeftirlits ríkisins.

II. Klæðaburður.

1. Stöðu sinnar og virðingar vegna verða bifreiðaeftirlitsmenn ætíð að vera hreinlegir og snyrtilegir til fara. Fatnaði sínum skulu þeir halda vel við og hafa ávallt vel pressaðan. Forstöðumaður eða þeir, sem hann felur það verk, skulu fylgjast með klæðaburði bifreiðaeftirlitsmanna og veita aðfinnslur, þegar klæðaburði er ábótavant eða hann er ekki í samræmi við reglur, sem gilda innan bifreiðaeftirlitsins. Þess skal jafnan gætt að samræmi sé í klæðaburði, þar sem bifreiðaeftirlitsmenn eru að störfum, tveir eða fleiri saman.
2. Bifreiðaeftirlitsmenn skulu ganga í einkennisfatnaði við störf sín.
3. Með samþykki forstöðumanns er bifreiðaeftirlitsmönnum heimilt að vera án jakka, t. d. við akstur, við afgreiðslustörf inni við eða við einstök önnur tækifæri. Þeir skulu bera húfur sínar, nema inni við. Skyrtur skulu þá vera með tveimur brjóstvösum með lokum, sem hneppt er með litlum einkennishnöppum og axlarspælum.
4. Bifreiðaeftirlitsmönnum er heimilt, er þeir gegna óþrifalegum störfum að klæðast vinnuslopp eða regngalla til þess að skýla einkennisfötum.
5. Einkennishnappar bifreiðaeftirlitsmanna eru kringlóttir, gylltir með upphleyptri mynd af merkinu „hönd og auga“. Þeir eru í tveimur stærðum, 16 mm og 21 mm í þvermál.

III. Úthlutun einkennisfatnaðar.

1. Bifreiðaeftirlitsmenn í fullu starfi skulu fá afhentan ókeypis einkennisfatnað sem hér segir:
 - a. Bifreiðaeftirlitsmenn skulu fá ein einkennisföt á ári. Með einkennisfötum er átt við einn jakka, eitt vesti, tvennar buxur, tvær skyrtur og eitt bindi.
 - b. Fyrsta árið fái þeir frakka og síðan fjórða hvert ár eftir það. Þeir fái eina húfu á ári, og fleiri ef yfirmaður telur þörf á. Einkenni fái þeir eftir þörfum.
 - c. Heimilt er að úthluta bifreiðaeftirlitsmönnum við skoðun, leðurjökkum fjórða hvert ár, þó skal þess gætt að úthluta ekki á sama árinu frakka og leðurjakka.
 - d. Bifreiðaeftirlitsmenn fái úthlutað einu pari af skóm árlega og einnig skulu bifreiðaeftirlitsmenn við skoðun og prófdómarar, fá úthlutað 1 pari af kuldaskóm árlega.
 - e. Bifreiðaeftirlitsmenn skulu fá vinnuslopp og regngalla eftir ákvörðun forstöðumanns.
2. Venjulegt viðhald einkennisfatnaðar greiða hlutaðeigandi bifreiðaeftirlitsmenn sjálfir. Þeir skulu þó fá greiddar tvær fatahreinsanir á ári, svo og aðrar hreinsanir á fötum, sem yfirmaður telur þörf á. Meiriháttar viðgerðir og tjón á fatnaði skal bifreiðaeftirlitsmönnum bætt.

3. Þegar bifreiðaeftirlitsmenn láta af störfum, skulu þeir skila þeim einkennisfatnaði, sem þeir fengu síðast afhentan. Ennfremur skulu þeir skila húfum, beltum, búnaði og einkennum. Einkennisfatnað, sem fastráðinn bifreiðaeftirlitsmaður hefur fengið afhentan, og hann hefur notað í meira en tvö ár, skal telja eign hans að liðnum tveimur árum frá afhendingu. Bifreiðaeftirlitsmanni er óheimilt að nota eða afhenda fatnaðinn utan bifreiðaeftirlitsstarfs.

IV. Ýmis ákvæði.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 15. gr. umferðarlaga nr. 40 23. apríl 1968, sbr. og 24. gr. laga nr. 38 14. apríl 1954 um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins, öðlast gildi 1. janúar 1986.

Jafnframt falla úr gildi þau ákvæði reglugerðar nr. 145 11. október 1946, sem gilda um bifreiðaeftirlitsmenn. Dómsmálaráðuneytið úrskurðar um ágreiningsatriði, sem rísa kunna vegna túlkunar á reglugerð þessari.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 28. nóvember 1985.

Jón Helgason.

Guðmundur Björnsson.

3. desember 1985

Nr. 442

GJALDSKRÁ

fyrir þjónustu á vegum Heyrnar- og talmeinstöðvar Íslands.

1. gr.

Fyrir hverja lækni skoðun og heyrnarrannsókn greiðir sjúklingur kr. 230,00. Elli- og örorkulífeyrisþegar greiða kr. 80,00. Undanþegnir þessu gjaldi eru allir nemendur Heyrnleysingjaskóla Íslands svo og börn og unglingar að 18 ára aldri, sem reynast það heyrnarskert að þau þurfi á heyrnartæki að halda.

2. gr.

Fyrir hverja heyrnarrannsókn á vinnustöðum, sem unnin er á vegum stöðvarinnar skal greiða kr. 270,00.

3. gr.

Heyrnar- og talmeinstöð Íslands annast innheimtu gjalda skv. gjaldskrá þessari.

4. gr.

Ofangreind gjaldskrá, sem ákveðin er með heimild í 7. gr. laga nr. 35/1980, um Heyrnar- og talmeinstöð Íslands, öðlast gildi frá og með 1. janúar 1986 að telja. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá frá 27. mars 1984 með breytingum frá 7. júní 1984.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 3. desember 1985.

Ragnhildur Helgadóttir.

Ingimar Sigurðsson.